

Halit Nart

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.1.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ankara

Ankara'da bir sevdam var.
Titrerken kış soğuğunda ellerim,
Yüreğimin içinde bir yazım var.
Anılarım,öykülerim,şiiirlerim
Ve bir yolun kaldırımında gölgem var.
Şokaklarda rüzgarla savrulan mevsimlerim,uçurtmalarım,
Öykülerimde yürekli kahramanlarım,
Gözlerimde sevgilimin son hayali
Ve aklımda yetim kalmış sevdamın hatıraları var...

Ankara
Varmak istiyorum,
Bir zamanlar yadırgadığım beli bükük sokaklarına ve sarhoş havana.
Bak pişman oluyorum işte!
Kabul et beni n'olur gelecek güzel günlerine.
Al beni sokaklarındaki kuru kalabalığın pusulasız akışına,
Kurtar beni bu görünmez parmaklıklardan
Ve kavuştur beni ruhumun küçük meleşine...

Halit Nart

Ati

Ati
Solgun
Ve yalnız bir akşamın namuslu sevgilisi
Ankara'da özgürce esiyor diline hakim fırtınası
Ati
Yorgun
Ve namuslu bir akşamın yalnız sevgilisi
Aldırmıyor kimseye cebindeki kumarbaz sevdası

Ati
Affet beni
Çekiştiriyor kadın elbiseli dişi ruhlar seni
Biliyorum mitralyöz dilli sevdana kurşunbaz akşamlar
Ve dağlarında yüce aşkların var..

Ati
Affet beni
Çekiştiriyor adam gömlekli sevgililer seni...
(20.08.09-18:29—İstanbul)

Halit Nart

Ay ışığı

Bu sen misin ay ışığım
Renginde bir değişme mi var bu gece
Sakin sarhoş olmayasın,
Savuruyorsun kendini
Olur olmaz dizelerime

Yaklaş bana yüzünü göreyim
Çok değişmişsin görmeyeli
Gel, misafirim ol bu gece
Seni alayım kimsesiz hallerime

Bir uzun akşamın öksüzlüğüne büründü yalnızlığım
Gel hem gider yalnızlığımı
Hem de ben üşürken ateşim ol
Seni, geceleri aldatıp koynuma alayım
Yeter ki yarimin her gece baktığı ay ışığında bende olayım...
(23.08.09-08:32—İstanbul)

Halit Nart

Bazen...

Bir şiir yazılır, bir türkü, bazen de bir şarkı...
Adına, masum ve sessizliğine öylece bakan gözlerin.
Bazen,
Ne fırtınalar koparacağı bilinmeyen bir hasret türküsü olur.
Ağıt yakar gözlerin özlemişken birisini yürekten.
Yağmur taneleri gibi akmaya başlar göz yaşların.
O kadar özlemişsindir ki ruhunun sevgilisini,
Hiçbir şey gelmez aklına, aklında hep o bakışların hayali varken.
Ve sen sadece ağlamayı istersin,
O'nun hayaliyle avuturken kendini.
O anda yüreğinde tarifi imkansız uçurumlar kopar.
O kadar çaresiz ve acizleşmeye başlarsın ki.
O'nu görmek için canından bile vazgeçmeyi dilersin.
Ama yok, sevdiğin yok yanında.
Bir tek hayali var bir çift gözün karşında.
Avutursun, kandırırısın kendini ama hiçbir şey tutamaz yerini,
Görebilmenin o yorgun bir çift gözün.
Ve dokunup yüreğinde sıcaklığını hissetmenin...
(20:10-08.07.09-İstanbul)

Halit Nart

Beklerken...

Ya da çekip giderken bir akşam vakti,
Tam da karanlık çökmüşken ruhuma,
Seni de alsam yanıma.
Sonra depremler başlasa,
Üşüyen ruhumun kanayan koylarında....
Kırmızı karanfiller kokusunda dokunsan yüreğime,
Titretsen koynumdaki yıldızları
Ve ruhumu hep ürperten
Mor Lisyantus çiçeklerinin bağırsmalarını...

Ah ruhumun küçük meleği!
Al beni de soluduğun havanın şanslı derinliklerine.
Şaçlarına değen rüzgarla dost olayım.
İdam etsin beni sensiz geçirdiğim tüm zamanlar,
Sularına kapılayım tufanların,
Ruhum firar etsin bedenimden,
Bir daha gün yüzü görmeyeyim,
Şiirlerim öksüz kalsın,
İntiharlar başlasın yüreğimin taa derinliklerinden,
Alevler üşüyen ruhuma sıçrasın,
Ve kül etsin beni,ben yarım kalayım,
Kıyametler kopsun küçük dünyamda,
Yeter ki her an yanında olayım...
19.08.09-08:20-İstanbul

Halit Nart

Ben Bir Çocuktum Bir Zamanlar

Ben bir çocuktum bir zamanlar.
Şimdi büyüdüm,kocaman oldum.
Oyuncak diye kendimi kandırdığım,
Bezden yapılmış bebekler ve yırtık uçurtmamla beraber,
Küçük sevinçlerimde kaçıp gitti.
Yine anlamsız avuntularım kaldı sadece.

Ben bir çocuktum bir zamanlar.
Baya bir oldu geçen aradaki zaman.
Renkli ideallerim vardı hepsi elimden kayıverdi.
Küçük hayallerim umutlarım bitti.
Yerine tarifi imkansız üzüntüler ve hayal kırıklıkları kaldı.

Ben 21 yaşında bir ihtiyarım.
Sakallarım uzadı,saçlarıma tane tane aklar düştü.
Evlilik hayalleri kurmaya başladım.
Artık bir mesleğim de var.
Ama içimde çocuk olamadığım,
21 yılın hasreti daha ağır basar.
Çünkü ben hiç çocukluğumu yaşamadım..

Ne zaman dalsam eskiye,
Çocukken kurduğum hayaller gelir aklıma.
Kaçını başardım, elimde ne kadarı var?
Çocukluğumdan eser kalmadı artık.
Yüzümde anlamsız çizgiler de arttı.
Ve değişti tüm fikirlerim, hayallerim...
Evimi görmez oldum artık,
Arkadaşlarımı,mahalleme,çocukluk anılarımı ve umutlarımı,
Hepsini kaybettim.
Ve şuan hiç olmadığım kadar yalnızım...

Ben bir çocuktum bir zamanlar.
Küçük hayallerim, kocaman umutlarım vardı.
Her şeyi aklımdan geçirmiştım o zamanlar.
Ama bir gün yalnız kalacağımı hiç düşünememiştım...
Ah çocukluk anılarım!
Eskiye dair sizden başka neyim var...
(19.08.09-17:13—İstanbul)

Halit Nart

Ben sana nasıl küserim ki

Ben sana nasıl küserim yürekte ateş varken?
Uçan kuşlar ağıt yakarken,
Martılar ninni söylerken kapayınca sen gözlerini.
Ben sana nasıl küserim?
Ankara üstüme yıkılır sen olmadığın günlerde.
Ben yalnızken bu şehirde,
Devrimler olur bu sensizliğe boyun eğemeyen yüreğimde.
Ben sana nasıl küserim ki ruhumda alevi artınca sevdamin?
Yahut da susmayı arzulamazken acı feryadı yüreğimin,
Çaresiz haykırırken konuşmayı unutmuş dilim.
Hayalini baş ucumda düşünüp kendimi avuturken,
Ben sana nasıl küserim?

Halit Nart

Ben!

Ben!
Gömleğinin iki yakası bir araya gelmeyen sarhoş.

Ben!
Kaldırımlarda bedensiz soğuk bir gölge.

Ben!
Rotası belli olmayan bir geminin kaptanı.

Ben!
İsimsiz bir mezar taşı...

diyordu garip şair.

Çenesinde uzun kirli sakalı
Ve elinde yaprakları solmuş defteriyle.
Kimisi aşına olmuştu gözlerindeki derinliğe,
Kimisi aldırmıyordu yorgun bedenine.
Ama her seferinde aynıydı dedikleri:

Ben!
Nuh'un tufanında sulara kapılan AŞK'ın deli şairi...
(04.08.2009-14:22-İSTANBUL)

Halit Nart

Burjuvazi yalnızlıklar

Dileniyor gönlüm, ah paçavralar içinde
İskambil kağıtlarında geçiyor artık siluetsiz akşamlarım
Yollarla eziliyor yüreğim her topuk değişinde
Peşime takılıyor aldatıp koynuma aldığım yalnızlıklar
O kadar çaresizim ki bu sabah
Dilim varmıyor söylemeye

İçki şişelerinin yalnızlığında buluyorum yarınlarımı
Güneş vuruyor defterimin özlem dolu sayfalarına
Her tarafta çamaşır ipliğine asılmışçasına kurutulan ıslak aşklar
Benimde yalnızlığa gebe anılarım var

Çetrefilli zamanlarda yaşıyorum demi yerinde sahipsiz kalışları
Ve mitralyöz sesleriyle uyanıyorum itaatsiz uykulardan
Sözüm geçmiyor artık mahkeme dosyalarının sayfalarından

Yarışıyorum günebakan çiçekleriyle
Nereye çevirsem başımı çakılıyor beynime kifayetsiz selamlaşmalar
Kurtulası geliyor artık rüyalarımın
Şeytanın kandırıldığı kozmik uykularımdan
Ve dileniyorum tanrıya,
Nolur kurtar artık beni burjuvazi yalnızlıklardan...
(21.08.09-09:00—İstanbul)

Halit Nart

Dilaver

Gömleğinde asılı bir aşkın derin izlerini taşıyor
Boynuna dolanmış yasak sevdası
Kokusu geçmiş küflenmiş taze bir arzusu var
Nihayetinde parasız dalgacı kahramanı
Çekiyor her gece izmaritin yalnızca sıkılan çarkını
Çeviriyor
Dinliyor plaksız müziklerin paranoyak çığlıklarını
Dilaver biliyor
Ama kalbindeki ateşin yelpazesi olamıyor
Sadece külün sönen dumanı olabiliyor...
(20.08.09-17:55-İstanbul)

Halit Nart

Donsuz aşklar

İş çıkışı bir yangın alarmı gibi oldu işsiz hallerim.
Ve senetlerde imzası eksik bir otobüs bekçisi gibiyim.
Tırnaklarımda hislerimle boğulan bir yelkenli var.
Kaçının kurası bu fırtınalar.
Yada sinema filmlerinde bir mola gibi oldu aşkımız.
Kaldırımlarda güneşin yelpazelenmiş tozları.
Asılmış bir durak ötede yarınlarımız.
Zencisi oldum beyaz elbisenin konuşan ırkına
Ve ellerimde bir postacıya ait dilsiz mektuplar.
Kimine göreyse;
Daha çok göreceğiz,
Sonbaharlarda intihara yeminli donsuz aşklar...
(20.08.09-17:32—İstanbul)

Halit Nart

Dur biraz...

Küçük meleğim!
Dur biraz
Zaman geçsin ve konuş sen
Öylece kalsın yamalı düşlerimiz
Kırılacaksa kırılsın aynayla beraber silüetlerimiz
Biz bakışalım yine de
Ne olacaksa olsun
İsterse sehpalarda idam edilsin yarına dair hayallerimiz
Yada bırak başkalaşsın tüm fikirlerimiz
Düşünme az öteyi
Dilinle barışmaya devam etsin sözcükler
Kanımız kaynasın güneşin altında
İçimizdeki pınara yol gösterebilir konuşmalarımız
Sen gitme
Dur biraz
Daha konuşacağımız çok şey var senle

Gidiyor musun?
Gitme
Dur biraz
Daha anlatacaklarım var sana
Bak şarkımız çalıyor duyuyor musun?
Hadi dans edelim senle
Ruhlarımız aşkımızla sevişsin biraz
Göz göze bakalım
Dokun yüreğime içim titresin
Herkesin gidişine eyvallah
Ama sen gitme...
(24.08.09-18:01-İstanbul)

Halit Nart

Ebibah

Aforoz ediyor beni sensiz geçirdiğim tüm zamanlar.
Kiliselere boy gösteriyor papaza dönüşmüş yalnızlıklarım.
Beni dudaklarının arasından içine akan su damlası yap.
Her gece bedenini örten ay ışığı olayım.
Ah!
Beni aşkıyla sarhoş eden güzeller güzeli Ebibah!
Canımı alsın yaratan,
Yeter ki şuan yanında olayım.
Yıkılsın dünya, başlasın kıyametler...
Umrumda olur mu çığlıklar, ben gözlerine bakarken?
Artıyor bak senin için yazdığım şiirler.
Sözcükler sabır diyor bana,
Ama ben nasıl dayanırım
Gözlerin benden bu kadar çok uzaktayken?
(22.08.09-17:00-İstanbul)

Halit Nart

Garip...

Ansızın düştü ki sorma!
Gözleri fal taşı gibi açık
Ve gömleğinin en güzel yeri yırtık
Kalbine mermi saplanmış garibimin.

Yüzünde ufak bir çizik,
Gözlerinde kıpkırmızı birkaç kan damlası
Ve alnında tane tane dökülen soğuk bir ter.
Meğher söylemeye uğraştığı bir şeyi varmış garibimin.

Söylemek ister gibi ağzı açık.
Dili dolanmış ve belli ki nefesi de kalmamış.
Dökülürken kanları titreyen topraklarımızın üstüne,
Garibim doğrulmuş üşüyen bedeniyle gökyüzüne.
Son nefesi de bitmiş,
Dedikten sonra "Canım feda bu güzelim ülkeye".

Huzura döndü birkaç acı portresiyle bundan sonrası.
Ama garibim öyle bir haldeki,
Ruhu ayrılacak bedeni üstünde birkaç kan damlası.
Gökten rahmet yağdı bedeni artık tertemiz.
Kefeni oldu gökyüzü ve toprak,
Sardı onu kalmasın diye kimsesiz.
Ve biraz yer yarıldı bedeni hiç incinmeden içinde,
Mezarı oldu bu ulu toprak garibimin narin bedenine.

Uğurlandı ebediyete ulu bir millet ile,
Milletin gözü yaşlı biri daha şehit düştü diye.
Dökülen kanları boşuna akmadı garibimin,
Kuruldu bir Devlet-i Aziz nice Garip sayesinde...

Halit Nart

Gidiyorum...

Gidiyorum
Peşime takıp tüm intihar yeminlerini
Ve ardı sıra koşup gelenleri
Bırakarak gidiyorum

Gidiyorum
İsyan eden öksüz dileklerimi
Ve yalancı hislerimi
Unutarak gidiyorum

Gidiyorum
En sevdiğim şarkıların ezgilerini
Ve tüm güzel aşk şiirlerini
Hafızamdan silerek gidiyorum

Gidiyorum
Ve bir daha dönmeyeceğimi biliyorum
Hayatın tüm oyunlarından kaçarak gidiyorum
Kurtuluyorum rotasız yolculuklardan
Ve beni her gece aldatan soğuk akşamlardan
Karanlıklardan, yalnızlıklardan
Ve çaresizce bekleyişlerden
Kaçıp kimsenin beni bulamayacağı
Uzak yarınlara gidiyorum
Ve yanıma bir tek
Küçük meleğimin hayalini alarak gidiyorum...
18.08.09-18:40-İstanbul

Halit Nart

İçimdeki karamsar çocuk diyor ki...

İçimdeki karamsar çocuk diyor ki

Tüm karanlıklar benim payım.
Yalnızlıklar bana kaldı.
İntihar süslü yeminler,
Çıglıklar ve sisler içinde yalancı dostluklar,
Tanrının laneti bana kaldı.
Bende kaldı sağır mektuplar,
Öykülerimde dilsiz kahramanlar,
Ve asla unutamayacağım ihanetçi arzular,
Bende kaldı,bende kaldı karanlık yarınlar.
Yaşlanan duygular,
Dilsiz arzular,
Ve tutsağı olduğum fikirler.
Bende kaldı soğuk akşamlarda tüyler ürperten yalnızlıklar,
Üşüyen bedenimde firari düşler,
Kızıla boyanmış akşamlarda kabuslar,
Ezgisi kayıp çığırtnan türküler
Ve ölüm döşeginde umutlarım kaldı...
(20.08.09-10:46—İstanbul)

Halit Nart

İçimdeki yalnızlık

Kimsenin bilmediği ve görmediği bir yalnızlık bu bendeki.
İssız bir yol kenarında yapayalnız kalmış,
Çaresiz bir dilek ağacı gibi.
Dokunsa da günde üç beş yabancı eli,
O yine kendi halinde yapayalnız.
Ben yine kendi halimde yapayalnızım,
Ve bazen umut olsa da üç beş dilek için;
O yine işin farkında,
Biliyor yaptıklarının hepsi bir kandırmaca.
Ben yine işin farkındayım,
Biliyorum yaptıklarımın hepsi bir kandırmaca.
Yollar uzuyor insanlar artıyor hava kararıyor...
Üstüne karanlıklar çöküyor dilek ağacının.
Üstüme karanlıklar çöküyor.
O üşüyor, o titriyor.
Ve bende üşüyorum ve bende titriyorum.
Bu sefer ben başlıyorum ağlamaya.
O sadece susuyor.
Görüyor gözlerimden akan yaşları.
Biliyor derdimi.
Ama içimdeki depremi göremiyor.
O insan değil bilmiyor, O insan değil hissetmiyor!
O insan değil, o insan değil, o insan değil...
Aman Allah'ım ben deliriyor muyum?
Niye bağıriyorum?
Niye, niye?
Kimse duymuyor mu beni?
Kimse yok mu orda, hey orda mısınız?
Orda mısınız beni yalnız bırakan duygularım?
Orda mısın dilek ağacım?
Sahi sen insan değilsin ki!
Sen anlayamazsın beni.
Evet, evet buldum işte!
Ben yalnız değilim!
Görüyorum kendimi bir meleğin ellerinde.
Aaa bak annemde buradaymış.
Babam karşımda oturuyor kardeşlerimde hemen yanında.
Bak sevgilimde burada elleri avuçlarımda.
Hayır, hayır kandıramıyorum kendimi kimse yok!
Yok kimse yanımda!
Ben yine yapayalnızım İstanbul'un ıssız bir sokağında.
Yapayalnız ve kimsesizim.
Üstümden siren sesleri geçiyor,
Ve eziyor beni kalabalığın savrulup giden ağırlığı.
Ah nerdesiniz roman kahramanlarım!
Şiirlerim, şarkılarım, sevdiğim, sevgilim, sevdiğilerim...
Ben yalnızlığın içinde eriyip gitmekteyim...
Ama yitirmedim daha umutlarımı.
Bir gün yalnızlığı da yeneceğim...
(14.08.09-10:55-İstanbul)

Halit Nart

İnsan yaşamalı...

İnsan kendi denizini yaratabilmeli bazen.
Bazen yeni bi dünya kurup,
Keşiflere çıkmalı.
Kaybolmaları,
terk edilmeleri,
ve hayal kırıklıklarını göze almalı.
Her duruma uygun bir çıkar yolu,
Ve hayata karşı dik bi duruşu olmalı her şeye rağmen
Zincirleri kırabilmeli tutsakken.
Uçurtmasını havalandırabilecek bir rüzgarı olmalı.
Bir resmi,
Ve resmin içinde bir dünyası olmalı.
Tırmanabilmeli dağlara,
Ve zirvedeki bayrağın ilk sahibi olmalı.
İpi göğüslemeli bir yarışta.
İnsanların dediklerine aldırmayacak kadar cesaretli olmalı.
Bir ninnisi olmalı söyleyebilecek bir çocuğa.
Yarını olmalı,
Bakabilmeli ve hayal edebilmeli gelecek günleri.
Devrimlerde ismi geçmeli korkmadan.
Düşleri olmalı,
Ve düşünde sevdiklerine ait anıları,
Özlemleri olmalı.
Düşünürken bile titreyebileceği bir sevdası,
Hiç bir şeye değişemeyeceği bir AŞKI olmalı.
İnsan yaşamalı!
Yaşamalı her şeye rağmen.
Kardelenlerle,
Günebakan çiçekleriyle,
Öykülerle,şiiirlerle,şarkılarla...
Umutlar ve geleceğe dair hayallerle yaşamalı.
Savaşmalı,
Savaşmayı öğrenmeli elde etmek için kendi haklarını.
Direnmeli,
Direnmeyi öğrenmeli özgürce yaşayabilmek için.
İnsan yaşamalı!
Yaşamalı her şeye rağmen.
Karanfillerle,
Titonya çiçekleriyle,
Oyunlarla,fıkralarla,türkülerle...
İnsan yaşamalı bence...
17.08.09-08:10-İstanbul

Halit Nart

İsimsiz İtiraflar

Bazen yersiz olmaya başlar her şey.
kalıbı olmayan antik düşünceler gibi savrulur sözcükler.
Kimisi,
Avutur kendini paranoyak hayallerle.
Alışmak gibi olur beyindeki tüm tutarsızlıklar.
Ama yinede işine gelmez bazılarının,
Boş sayfalar arasına sıkışmış isimsiz itiraflar...

Halit Nart

İstanbul

Ah İstanbul, prangalar şehri.
Ah İstanbul, maskelerde hamallar gizli.
Kocadın artık ruhuna sığmıyor yeni dünyalar
Ve kapıda ağlayan mezarsız canlar.
Denize küser sahipsiz martılar...
İsimsiz mektuplar,gece konan villalar ve başlıksız şiirler...
Son modeli hiç bitmeyen markalar...

Ah İstanbul ne varsa sende var!
Fatih,Sultanahmet,Eminönü, Kadıköy...
Her semtte ayrı bir dert sayfan
Ve her insanın gözünde imkansız hayallerin var...

Halit Nart

İstiyorum...

...

...

...

Neyi istediğimi bilmiyorum.
Seni mi istiyorum?
Yoksa başımı alıp,
Kimsenin olmadığı bir yere kaçıp gitmeyi mi?
Yalnızlığımı inat firar etmeyi mi,
Sıkılırken ruhum kalıbında,
Kendimi bulutların yalnızlığına mı bıraksam?
Ya da Ankara'daki anılarımı mı,
Çocukluk düşlerimi mi,
Şenle kurduğumuz hayalleri mi istiyorum?
İnan bilmiyorum sevgilim...
Ve şuan kaoslar yaşıyor beynim
Bilinmeyen dünyalarda sahipsiz fırtınalar gibi...
Kendi halinde yalnız kalışımı resmediyor şiirlerim
Göz bebeklerim büyüyor
Dilim dönmüyor artık, yalnızlığımın baş başa bulutlar
İçim ürperiyor,üşüyorum
Ama inan sevgilim neyi istediğimi bilmiyorum...
(20.08.09-09:23—İstanbul)

Halit Nart

Kardeşlik için el ele...

El ele verdik gönüllerimiz bir,
Günül bahçemizde çiçeklerimiz bir,
Sevdamız, umutlarımız,
Geleceğimiz bir.
Yarınlar için kurduğumuz hayallerimiz,
Yalnızken düşlerimiz bir.
Şarkılarımız, şiirlerimiz, türkülerimizin ezgileri,
Öykülerimizdeki kahramanlarımız bir.
Yediğimiz ekmek, içtiğimiz su ve soluduğumuz hava,
Birlikte ayak bastığımız, uğruna savaştığımız
Canımızdan da çok değer verdiğimiz topraklarımız bir.
Davamız bir, yolumuz, haritamız...
Askerdeyken ayakkabılarımız, kemerimiz, şapkamız,
Düğünlerde oyunlarımız bir.
Köylerde destanlarımız,
Ağızlarda fıkralarımız bir.

Kıskanır diğer ülkeler çomak sokar işimize nafile
Kardeşiz hepimiz ayrım koymak niye?
Yaşasın halkların kardeşliği ve bazen de sevililiği
Hep kardeş kalmasak da en azından sevgili olalım
Bir insanın diline, şerefine, dinine, kültürüne, küfretmek niye?

Aşk için, sevda için, yüzyıllardır süre gelen kardeşliğimiz için
Analarımız için,
Ortak yanlarımız için,
Savaşırken cephelerde kardeşim yesin diye kursağımızdan geçmeyen bir lokma ekmek için,
Boğazı çatlarken ve su yokken
Elden ele gidip kardeşim için diye bizim içmediğimiz
Sonunda canımız da kaybettiğimiz bir yudum su için,
Düğünlerde halay başyken mendili boynumuza dolayan kardeşimiz için,
Ağlarken bir kardeşimizin bebeği, onun için uydurduğumuz ninni için,
Şehit verirken bir anamız, beraber akıttığımız göz yaşı için,
Ülkemize yaban eli deyince sokaklara dökülen onlarca yurtsever yoldaşımız için,
Canlarını kardeşliğimiz uğruna ortaya koyan güzel insanlarımız için,
Sultanahmet'te yemediğimiz bir lokmayı yesinler diye havaya attığımız martılarımız için,
Kuzeyimiz güneyimiz doğu ve batımız için,
Güzel ülkemizin her bir karış toprağı için,
Anadolu için, uygarlıkların en eskisi için,
Kültürlerin en zengini ve en güzeli için,
Okullarda üniversitelerde beraber yaşadığımız güzel anlarımız için,
En yakın dostumuz, kardeşimiz için,
Haydi el ele verme zamanı canım dostlarım, yoldaşlarım, kardeşlerim...

Halit NART

14.08.09 İstanbul

Halit Nart

Kıyamet

Işıklar söndü,her taraf karanlık.
Nedendir acaba,nedir bu acı çığlık?
Ölen biri mi var içimde?
Uyan ey sevgilim uyan!
Ruhum ebedi uykusuna dalmakta.
Gök güremekte,deniz ağlamakta...
Dağlar dümdüz olmuş,her taraf yanmakta...
Ötede bir haykırış var ruh bedenden ayrılmakta.
Ne hikmettir ki herkes benden yana.
Meğer kıyamet kopmaktaymış,
Haykırmam kimin umurunda...
(20.08.09-15:31-İstanbul)

Halit Nart

Kızılırmak

Ah Kızılırmak suyun nereye akar?
Beni unuttun, yüreğimde sayısız intiharlar var.
Ben derdime ağlarım,kalemim kırık.
Bak güneş de batıyor,
Az sonra belirir her tarafta zifiri karanlık.

Göz görmez,kulak sağır, dilim lal oldu kime ne!
Şiirlerim öksüz kaldı,bedenimde çatlaklar.
Ah Kızılırmak anlamıyor musun beni?
Al beni de ruhunun kızıl derinliğine.

Kızılırmak ruhumun güneşini de aldın elimden.
Takati kalmadı bedenimin,
Yanıyor her gece ruhum vuslat derdinden.
Bitsin bu zamansız bekleyişler.
Kurtar beni ayrılığın cellat elinden...
(30.07.2009-12:21-İSTANBUL)

Halit Nart

Konu yine yalnızlık...

Çekim alanından kurtulamıyorum yalnızlığın
Ne yapsam olmuyor
Sağır zihniyetler üstünde kulaç atıyorum
Balıklama atıyorum yaşamın göğsüne
Tırmanıyorum,
Feriştahına küfrettiğim uzak diyarların kahpe gecelerine
Bağırıyorum
Çiğliklerime nefes oluyor patikalar gibi dar hayallerim
Şokak lambaları altında yıkıyorum gençliğimi
Kaldırımlara sınıyor kokusu
Hayallerimden düşen karanfilin
Yollar uzuyor, ardı arkası kesilmeyen film şeritleri gibi
Çakırkeyf oluyorum içmeden daha baldıran zehrini
Taşıyan korkak içkileri...
Beynim sarsılmaya başlıyor
Güneş kararırken soğuk akşamlarda
Ve devriliyorum bir ormancı edasında...
(21.08.09-13:45-İstanbul)

Halit Nart

Ölüm..

Yani ben ölüyor muyum şimdi?
Göz kapaklarım kapanıyor da.
Ellerim de titremeye başlıyor.
Bir de zor nefes alıyorum artık.
Hani olmasa tüm bunlar yalan deyip geçecem ama;
Kendini kandırmakla da bi yere gidilmiyor.
Yok bir de yalan mı söyleyeceğim bu yaşımda!
Güler be, mahalledeki çocuklar bile anlattıklarına.
Hele bir Aliş var, tam kurnaz bir hergele.
'Olum Ali bak ölüyorum'
'Bana bir mezar hazırlasın birisi'
Dersem,
Hergele başlayacak kıkır kıkır gülmeye.
'Yok be abi'
'Allah öldürür mü seni, nerdeeeeeee...'
Ben sinirlencem başlaycam küfre.
'Olum kerata defol git lan başımdan'
Diycem.
Alişin hiç umrunda değil, o yine işin gırgırında
'Ben gidersem kim söylücek ölüyor bu gavur diyee'
'Hem abi sen daha çok gençsin nerden çıktı bunlar? '
'Olum git başımdan be! '

Aliş gider uzaklaşır bir hayli.
Ben ise düşünürüm kendi kendime.
Doğruydu be dedikleri.
Ben daha çok gencim.
Şahi nerden çıktı tüm bunlar?
İnsan biraz düşününce çözüyor;
Ölüm işte bu, bazen gelir akla sessizce...

Halit Nart

Ömer

Ömeri bir düşünüyorum.
Kemiriyorum tırnaklarımın yanık sayfalarını.
Tipsiz bir oğlan çocuğunun ajandasında şiir gibiyim.
Dileniyor yalancı tanıklara kurban, mahkum zihniyetim.
Yarı çıplak dolaşüyor başlığını bulamadığım öyküler.
Çiseliyor yağmur...
Ömeri bir his var içimde.
Paralıyor kendini duygularım bir Pazar arabası gibi
İstanbul'da.
Yeşeriyor tohumunu attığım umutsuzluklar.
Ama eğer bir gün intihar ederse Kadıköy'de bir gemici,
Anam avradım olsun yakarım seni Ömer...
(20.08.09-18:11—İstanbul)

Halit Nart

Önce bir bebek oluyorum sonra...

Sadece sen susarken intihar ediyor düşlerim
Gidiyorum bir başka dünyaya
Güneşim kararmaya başlıyor
Öksüz kalıyor şiirlerim
Önce bir bebek oluyorum
Sonra cami avlusuna bırakılıp yalnızlığa terk edilen bir adam!
Ben üşümeye başlıyorum sen kelimelere küsünce
Kelimeler bana zindan oluyor
Sen hiçbir şey demeyip öyle uzaklara dalıp gidince
Sonra firar ediyor bedenimden tüm anılarım
Anılar yabancılaşmaya başlıyor bana
Küsüyor yalnızken bile hiç ihmal etmediğim dizelerim bana
Ben ağlıyorum
Başlıyor yine intiharlar
Bu sefer yüreğimin sana ayrılmış sayfalarında
Ah ruhumun güneşi
Bir daha terk etme yalnızlığa
İçimdeki öksüz çocuğun bir dünya kadar küçük düşlerini...
(24.08.09-09:02-İstanbul)

Halit Nart

Özlerken seni yüreğim...

Yollar uzak bana...
Şiirler,şarkılar,isimsiz sevda sözcükleri ve sen.

Ah bir dokunabilsem saçlarına,
Gözlerinde görebilsem kendimi
Ve elin elime değse de,
Yüreğimde başlasa tarifsiz fırtınalar.

Ah bir gece karanlığında şiirler okusam sana,
Kalbinde açan gülücükler yüzünde belirse
Ve sen kalbime dokunsan.
O an fırlasa yerinden bu çocuksu yüreğim.

Ah bu mesafeler bir bitse.
Yanına varsam ve tüm karanlıkları kovsan üşüyen ruhumdan.
Kurtarsan beni rotasız yolculuklardan
Ve ayrılığın inadına ölüm oruçlarından.

Ah bir gece olsa,
Devrimler başlasa ruhumun karanlığında
Ve ben kaybolsam gözlerinin ışığında...

Halit Nart

Sen gidersen bir gün habersiz

Benden uzaklara kaçıp gidersen bir gün habersiz,
Gözlerim iki intihar fişegi gibi yüreğimi kanatacaktır
bakınca veda mektubuna...

Dilim susacaktır.

Kendini yiyip bitirmeyi dileyen yaralı gönlümün inadına.

Ve tarifi imkansız acı çığlıklarımın son türküsü olacaktır
sana yazdığım bu üç beş satır...

Gitme!

Diyebilecek midir yüreğim sensizliğin karanlık boşluğundayken sence?

Ve olmayınca takati bağırabilmek isterken ufalan yüreğim,

Ben hayalini hiçbir şey olmamış gibi gözlerimde canlandırabilecek miyim?

Ne kadar anlamsız olacaktır her şey o an ben sensiz kalınca.

Şiirsiz,şarkısız,güneşsiz bir dünya gibi sinecektir üstüme kapkara bulutlar.

O an yok olmayı arzulayacak kalıbına sığmayan bu bedenim.

Ve içimdeki sende benimle kaybolacaksın bir uçurumun karanlığında...

Halit Nart

Sen susarken

Sessiz kalıyorsun...
Ve ben kendi halimde,
Eski bir çınarın altında kalem ve defterimle...

Göğün rengi değişiyor ara sıra,
Yerde dipsiz sarsıntılar.
Ve dökölüyor bükük boynuma sararmıř yapraklar...

Ben adını heceliyorum
Gözlerimde ise uzaklara dalıp gitmeler...

Her yerde seni arıyorum ve seni yazıyorum.
Gidiřini resmediyorum řiirlerime.
Benden uzakta olmana yeniliyor ve yas tutmaya başlıyor umutlarım.
Olmayacak duaya 'amin' der gibi,
Gözlerime bakıp ruhumu okuyabilmeni diliyorum...
(29.07.2009-14:46-İSTANBUL)

Halit Nart

Sensizken İstanbulda

Nereye bakıyor gözlerim?
Daldı yine bu koca istanbula,
Takıldı bir uzun limana.
Herkes karşılamaya giderken gelenleri,
Ben nafile, seni bu tepede beklerim...

Ne anlamsız geçiyor sen yokken günlerim.
Üzüntüden unuttu gülmeyi yüreğim.
Her dem aklımda son gülüşün.
Geçsin artık mevsimler,
Yanına varayım ey can-ı güzel sevgilim...

Sen olmadan neye yarar istanbul?
Bir dert ki sensizlik anlatamıyorum sevgilim.
Yüreğim gece karanlığında çaresiz,
Her geçen saniye büyüyor vuslat derdim.
Nafile artık bitti mevsimler,
Verirken son nefesimi sensiz ey ay yüzlü sevgilim...

Ne zaman, hangi an göreceğim o güzel yüzünü sevgilim?
Bitecek mi birgün bu uzun bekleyişim?
Ben koca istanbulda verirken son nefesimi sensiz,
Sen de bir başka diyarda dayanabilecek misin bensiz?
Küle dönse artık umrumda değil dünya,
Sen yokken anladım nefes bile alamıyorum ey canm sevgilim...

Uzak düşünce daha çok anladım:
Ne koca dert sensizken yaşamak, nefes almak.
Ben bu kadar sarsacağını düşünmemiştim,
Biter mi bir gün bu boş, anlamsız ve sensiz geçen günlerim?
Etrafımda insanlar gülerken,
Ben her an sensizim diye ağlıyorum ey çok özlediğim sevgilim? ...

İstanbulda bir akşam vakti,
Ve ben yine sensiz güzel sevgilim.
Sayıyorum sen olmadan geçirdiğim saatleri.
Bir hayli oldu, büyüdü, fırtınaya döndü...
Tarif edemiyorum içimdeki kederi,
Gel artık sevgilim,
kurtar sensizliğin pençesine düşmüş beni...

Halit Nart

Unutma...

Bir kez yada bin kez sevebilirsin etrafındaki kalıpsız dünyaları;
Ama unutma ruhun firarı bir kez olur
Ve istesen de geriye çekilmez,
Küllerini kaybettiğin ruhunun taze gelin aşklarını...

Anlamakla geçer belki ömrün,
Gizli sayfalar arasına sıkıştırılmış dipnotlar gibi olan hayatı.
Ve sen çaresizce beklerken beyninin firar edip gitmesini
O zaten uçup gitmiştir,
Sen yeni bir aşka yelken açarken.
Ve ruhunla helalleşmiştir,
Sen uyurken bir poyraz aşk vakti...

Ah keşke çözebilseydim bu deli bilmeceyi
Akıp giderken rununun şerbeti.
Ve söylerken Aliş'e martılar vuslat ninnisini...

Halit Nart

Yapayalnızım...

Zaman geçiyor.
Yollar uzuyor.
Ve her gece karanlık içimi daha çok ürpertiyor.
Üşüyorum anne!
Sevgilim üşüyorum!
İstanbul ve Ankara üşüyorum!
Fark ediyorum içimdeki yalnızlığı.
Ve başlıyorum titremeye.
Sözcüklerim intihar etmeye başlıyor,
Ardından öykülerimin kahramanları.
Türkülerim ağıt yakmaya başlıyor,
Kulağımda eski bir plağın cızırtısı.
Martılar başlıyor gökyüzünde dans etmeye,
Benimse fikrim uzağımdaki sevdiklerimde.
Ah gün yüzü görmemiş sahipsiz ruhum!
Ne olacak halin bu koca şehirde.
Bari sen gel küçük meleğim
Sevgilin üşürken İstanbul'da ateşler içinde...
14.08.09-16:25-İstanbul

Halit Nart

Yeter artık...

Yeter artık!
Bitsin bu çaresizce bekleyiş
Kavuşmak istiyorum ruhumun sevgilisine
Özlüyorum ama dokunamıyorum ellerine
Yüregim yerinden fırlayacak gibi oluyor
Ne zaman düşünsem hayalini
İçimde tarifi imkansız fırtınalar kopuyor
Uzatıyorum ellerimi ama tutamıyorum
Siniyor beynime derin darbeler
Çiğliklerim ses oluyor
Ve yazgım değişiyor çökünce karanlıklar
Ah benim dilenen gönlüm
Dilencisiyim aşkın, önümde parmaklıklar
Bak güzel sevgilim ruhum da firar ediyor
Beni kollarının arasına al ne olur
Kızıla boyanıyor tüm hayallerim güneş batınca
Ve yine sen olmayınca bir günün akşamında
Dilim boğazımda kilitleniyor
Tutamıyorum beynimin titreyen yanlarını
Ve öykümüzün unutulmaya yüz utmuş anılarını...
16.08.09-15:20-İstanbul

Halit Nart